

10. आपस्तम्बी (adj.) संदिता Ind. St. 3, 481. आपस्तम्बीयाः N. einer Schule 271.

आपाक H. an. 3, 390.

आपाकेस्थ AV. Prāt. 2, 94.

आपाजिभट्ट fehlerhaft für आपाजिभट्ट.

आपाण्डु (2. आ + पा^०) adj. weißlich, bleich; davon nom. abstr. ०ता f. Sām. D. 319, 18.

आपाण्डुर (2. आ + पा^०) adj. dass. Spr. 1004. KATHS. 109, 42.

आपात 1) zu streichen; vgl. मघापात. — 2) लोकलोचनापात so v. a. die zudringlichen Blicke der Menschen Spr. 2745. — 3) füge das Eintreffen hinzu. अचित्त्यो बत देवेनाप्यापातः सुखदुःखयोः KATHS. 108, 51. मर्यापात Spr. 1615. SARVADARÇANAS. 119, 7. 129, 12. 132, 8. 147, 20. — 4) आपातरमणीय sofort, vom ersten Augenblick an Spr. 361. ०मात्रमधुर 2773. आपातमात्रे PAÑĀT. in Gött. gel. Anz. 1860, S. 735.

आपातलिका f. ein best. Metrum Ind. St. 3, 307. figg.

आपादक (vom caus. von 1. पद् mit आ) adj. herbeiführend, bewirkend, veranlassend Sām. D. 23, 9.

आपादन vgl. डुरापादन.

आपान füge das Zechen hinzu und streiche Z. 2. fg. Trinkstube, Trinkhaus. HALĀJ. 2, 173. आपानं सेवमानः KATHS. 32, 2. 22. ०गोष्ठो 103, 199. ०भू ०भूमि 110, 124.

आपाल n. = आपल N. eines Sāman Ind. St. 3, 205, b.

आपि vgl. उदापि, देवापि, सोमापि.

आपिञ्जर 1) ०रीकत KATHS. 104, 89.

आपिशल 2) PAT. in Ind. St. 5, 134.

आपिशलि Verz. d. Oxf. H. 175, b, 6. 182, b, 31. UśĒVAL. zu UNĀDIS. 1, 18. 4, 174.

आपोड 1) a) अक्षपोड Leibknoten MBH. 6, 2524. — b) बर्कपोड HARIV. 3849. — 2) ist gleichfalls masc. Ind. St. 3, 348. figg. — Vgl. प्रत्यापीड, मुक्तापीड. आपूप्य wohl Backwerk beim Schol. zu BUAG. 15, 14.

आपूर ist wohl m. und = पूर Fluth. Menge. — Vgl. डुरापूर.

आपूरण 3) स्वेदरापूरण Spr. 4606 (Conj.). PAÑĀT. 96, 20 kann auch पूरण angenommen werden.

आपृक् vgl. उपपृक्.

आपृक्तिक lies nur mit Rücksicht auf etwas Anderes so seiend, relativ und füge Kap. 2, 45 hinzu.

आपोशान ist das Mundausspülen, welches mit den Sprüchen ĀcV. GR. J. 1, 24, 13. 28 geschieht.

आपोक्षिण्य adj. von आपो हि छः (der Anfang von RV. 10, 9, 1) ÇĀṆKH. GR. J. 1, 14, 8.

आप्तनिश्यालंकार m. Titleiner Schrift SARVADARÇANAS. 27, 20. HALL 162.

आप्तभाव (आप्त + भाव) m. das ein-Vertrauter-Sein Spr. 1322.

आप्तोर्धाम m. = अप्तोर्धाम MBH. 13, 4919.

आप्तोर्धामन् m. dass. VP. I, 85. BUAG. P. 3, 12, 40. MĀRK. P. 48, 34.

आप्रवान Verz. d. Oxf. H. 18, b, 13. pl. 19, a, 34.

आप्रान (partic. von आपृक्, तीर्थ heisst der gewöhnliche Zugang zur Opferstätte zwischen der Grube und den beiden Aufwürfen (उत्करी) LĪT. 1, 5, 4. 2, 6, 17. 3, 4, 6. ÇĀṆKH. BR. 18, 9. SHADV. BR. 3, 1.

1. आप्य n. das die Gewässer zur Gottheit habende Nakshatra PŪRVASHĀDĪHĀ WEBER, GŌT. 35. VARĀH. BH. S. 9, 33. 10, 14. 15, 17. 23, 5. fg. 32, 20. — Vgl. उदाप्यम्.

2. आप्य pl. N. einer Klasse von Göttern BUAG. P. 3, 5, 8. der Mond ist ihr Oberer ÇĀṆKH. BR. 22, 9. sg. N. pr. eines Vasu WEBER, RĀMAT. UP. 304. 307.

आप्यायन vom caus. von प्या mit आ. 2) a) Sättigung, Befriedigung VARĀH. BH. S. 3, 14. — b) Bez. einer best. an einem Zaubersprüche vorgenommenen Cerimonie ÇĀRADĀT. in SARVADARÇANAS. 171, 4 = Verz. d. Oxf. H. 98, b, 26. — 3) f. 3 Bez. einer Arterie im Nabelstrang: नाटो चाप्यायनी नाम नाभ्या तस्य निबध्यते MĀRK. P. 11, 11.

आप्यायिन् (wie eben) adj. sättigend, Wohlergehen verleihend: जगदाप्यायिन् (der Vollmond) KATHS. 72, 176.

आप्याय्य (wie eben) adj. zu sättigen, zu befriedigen: ततो ऽग्निश्चैव सोमश्च आप्याय्याविकृते ऽनघ MBH. 13, 4351.

आप्री vgl. MÜLLER, SL. 464. figg. Ind. St. 10, 89. 91. als देवता: 3, 205, b.

आप्लव, औत्थानिकौतुकाप्लव BUAG. P. 10, 7, 4. सुखाप्लव adj. wo man bequem baden kann R. ed. Bomb. 2, 91, 79.

आप्लवन HALĀJ. 2, 253. BUAG. P. 10, 22, 20. schlechte v. l. für उत्प्लवन M. 5, 115.

आप्लाव्य adj. als Bad dienend, die Stelle eines Bades vertretend: इदं मेधमिदं पुण्यमिदं स्वर्गमनुत्तमम् । इदं रक्ष्यं वेदानामाप्लाव्यं पावनं तया ॥ MBH. 13, 1753. आप्लाव्यमाप्लवः स्नानमित्यर्थः Schol. n. das Baden DHĀTUP. 8, 34.

आप्लवन्, st. dessen आप्लावा f. zu lesen (UNĀDIS. 1, 153); = काष्ठस्थान UśĒVAL.

आप्तरम adj. f. 3 von einer Āpsaras stammend: कन्या BUAG. P. 6, 4, 16.

आफलक (2. आ + फ^०) Pallisade: (पुरीम्) वार्याफलकपर्यस्ताम् R. 1, 70.

3. परबलं वार्यितुमर्हो वार्यः प्राकारः तत्स्थाः आफलका यत्नफलकास्त्युक्तः पर्यतः Schol.

आबद्ध 2) b) n. येनाबद्धेनोपनयेताचार्याधीनं तत् ÇĀṆKH. GR. J. 2, 1.

आबन्धन zur Erkl. von प्रयत्न HALĀJ. 5, 19.

आबाध 2) füge Pein, Leiden hinzu. आबाधा = वेदना HALĀJ. 3, 4. — Vgl. डुराबाध, निराबाध.

आबालम् (von 2. आ + बाल) adv. bis auf die Knaben herab oder von den Knaben an KATHS. 106, 8.

आबाल्यम् (von 2. आ + बाल्य) adv. vom Knabenalter an R. 7, 36, 39.

आवुत् उत्तारारामा. 4, 15 (आवुत् die ältere Ausg.).

आवृत् (von 2. आ + वृत्) adv. ein Jahr hindurch BUAG. P. 10, 13, 26.

आब्रह्म (2. आ + ब्रह्मन्) adv. bis Brahman inclusive BUAG. P. 10, 85, 30.

आपण्डन n. das Bestimmen. Feststellen DHĀTUP. 33, 27.

आभयज्ञात im pl. ist der pl. zu आभयज्ञात्य.

आभर n.: इन्द्रस्याभरम् N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 208, a.

आभरण 2) ०कार Siddh. K. 132, b, 2.

आभरदसव (von आभरदसु) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 206, a.

आभरित adj. geschmückt: केयूरभरित HARIV. 855. केयूरभरण die neuere Ausg.

आभाषक (von भाष् mit आ) m. Spruch, Sprichwort SARVADARÇANAS. 3, 11. 180, 7. लौकिकानाम् WILSON, SĀṆKHJAK. 10, 1 v. u. Verz. d. Oxf.